

maalet om vor finantsielle Stilling i dette Døgn. Jeg skal i saa Henseende kun ganske kort sige, at jeg slutter mig til flere af de ærede Medlemmers Udtalelser, navnlig til min ærede Vens, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), temmelig udtømmende Behandling af dette Spørgsmaal. Men jeg skal ikke gaae ind derpaa. Jeg skal ikke engang tage Nogetsomhelst til Indtægt af, hvad der i Finantsudvalgets Udsigt over Indtægter og Udgifter er anført, eller hvad der af Ordføreren for Finantsudvalget er meddeelt Jernbanesubvalget, eller hvad der forøvrigt er fremkommet under hele denne Forhandling, skjøndt de Grunde, derfra kunne hentes, i mine Dine ere meget vigtige. Men jeg vil henholde mig til, hvad der er indrømmet fra alle Sider, den ærede Indenrigsminister, det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og flere andre ærede Medlemmer, der have taget en meget virksom Deel i denne Forhandling. Det, jeg saaledes kan betragte som indrømmet fra alle Sider, er, at Courfen paa vore Statspapirer er uheldigere, end den i tidligere Aar har været, og at Rentefoden maa siges i dette Døgn at være mellem $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt., og at det i den Grad efterhaanden gjør sig gjældende, at man ikke, selv paa den bedste Prioritet, nu som tidligere, kan faae Laan til 4 pCt. Det er netop i den sidste Departementstidende ophlyst med slaaende Tal, at der virkelig er en betydelig Forandring i hele dette Forhold med Rentefoden. Naar de Herrer ville eftersee Departementstidenden, som i denne Henseende ophlyser os, ville De see, hvad jeg her korteligt skal gjengive: at i 1865 vare Laanene paa første Prioritet til en højere Rente end den almindelige — 4 pCt. — 729 til Beløb af 1,908,960 Rb., og at deraf vare de 353 Laan til $4\frac{1}{2}$ pCt., de 366 til 5 pCt., ganske saa til 6 pCt., det er, vel at mærke, paa første Prioritet. Det stiger gradviis. Det stiger til 927 Laan i 1866, hvilket Aar jeg dog ikke skal gaae nærmere ind paa for ikke at overlæse de ærede Medlemmer med Tal. I 1867 er Antallet af Bevillinger til Laan paa første Prioritet til en forhøjet Rente steget til 1341 — fra 729 i Aaret 1865 til 1341 — og det til et Beløb af 4,891,142 Rb., og af disse ere 698 til $4\frac{1}{2}$

pCt., 621 til 5 pCt., 18 til 6 pCt.: alle paa første Prioritet. Jeg troer derfor at turde sige, at der er en Tendens i opadstigende Retning, og at Statspapirernes Cours, saaledes som de nu staae, maa siges at være meget nær ved 5 pCt. 5 pCt.'s kongelige Obligationer staae kun høist ubetydeligt over Pari; 4 pCt.'s Papirer staae forholdsviis noget højere. Dette nu indrømmet, er der et Andet, som indrømmes fra alle Sider, ogsaa af den ærede Indenrigsminister. Det er, at med alt det, at vi hidtil nogenlunde have klaret for os, og at vore Indtægter og Udgifter have balanceret, brister man sig dog ikke til at sige, at der er Overbalance, og dog kaldes det Overbalance, at vi betale contractmæssige Afdrag paa vor Gjæld uden at forbruge vore Activer. Denne noget mærkelige Maade at regne paa, som man ikke har brugt tidligere, har man indført i de senere Aar, idet man, skjøndt det er contractmæssige Afbetalinger paa Gjælden, som man ikke kan undgaae, betragter dem som extraordinaire Udgifter, medens i alt Fald en Deel af dem bør betragtes som ordinære. Jeg gaaer imidlertid ind derpaa. Naar vi nu stille det saaledes, som jeg troer, det er erkjendt fra alle Sider, saa gunstigt, som man kan for Statskassen, hvad Finantsudvalget har opgjort, at der er en virkelig Fremgang i Statsformuen af 1,600,000 Rb., men vel at mærke, idet vi saa stifte en Gjæld af 3 Millioner til Jernbaner, saa vilde de ærede Herrer, der maastee have levet i behagelige Illusioner i et Par Dage, nu fuldkommen være komne til Overbeviisning om, at det var Illusioner. Vi havde faaet forskjellige Antydninger i denne Henseende, men nogen bestemt Bekræftelse havde vi ikke faaet. Nu er der af Krigsministeren forlangt en overordentlig Bevilling af 1,885,700 Rb., hvoraf dog kun skal udbetales 1,200,000 Rb. i Aarets Løb; men vi kunne da tillige nu ansee det for sikkert, at der, naar Forslaget vedtages, i det følgende Aar vil være at udrede 685,700 Rb. Desuden ville de Herrer vistnok faae at see, at der ogsaa fra Marinens Side vil blive gjort Fordringer, som kunne bortrydde Illusionen. Jeg skal ikke omtale, hvilke Beløb det er, der fordrres, men under alle Omstændigheder vil, hvis de bevilges, Over-